

R.M. Mc Cheyne

DE TIJD IS KORT

„Maar dit zeg ik, broeders! dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende. En die wenen, als niet wenende. En die blijde zijn, als niet blijde zijnde. En die kopen, als niet bezittende. En die deze wereld gebruiken, als niet misbruikende: want de gedaante dezer wereld gaat voorbij.” (1 Cor. 7 : 29-31).

De apostel handelt in dit hoofdstuk over het huwelijk. De bedoeling van God over dit onderwerp schijnt te zijn:

1ste. Dat in gewone tijden het huwelijk eerlijk onder allen is, als het slechts in den Heere is. Sommigen schijnen zich te verbeelden dat er een bijzondere heiligheid aan de ongetrouwde staat is verbonden. Maar dit blijkt geheel strijdig te zijn met Gods Woord. In de onzondige wereld voor 's mensen val sprak God: „Het is niet goed dat de mens alleen zij.” Hij die in de tijden van het oude verbond met God omging, was een gehuwd man: „Hench wandelde met God driehonderd jaren, en hij gewon zonen en dochteren.”

2e. Dat het in tijden van zorg en moeite voor de gemeente beter is niet te huwen. „Ik houde dit dan goed te zijn, om den aanstaande nood.” (vs. 26). Wanneer de ark Gods in gevaar is, zoals onze Kerk thans, schijnt het de bedoeling van de Heilige Geest te zijn, dat allen, voor zover zij kunnen, zich zoveel mogelijk van aardse banden losmaken. Toen de vrouw van Pinehas hoorde dat de ark Gods was genomen, baarde zij een zoon en stierf, hem noemende Ikabod. De ere is weggevoerd. Daarom, broeders, past het hun, die uit Sion heil verwachten, niet om te trouwen en ten huwelijk uit te geven wanneer de ark Gods in gevaar is.

3e. Dat het ook in zulke tijden niet verboden is te trouwen. „Maar indien u ook trouwt, u zondigt niet.” (vs. 28). De tijden zijn niet ver, geloof ik, dat men zeggen zal: „Zalig zijn de onvruchtbaren, en de buiken die niet gebaarde en de borsten die niet gezoogd hebben.” (Luk. 23 : 29). Maar evenwel, zo er nog zijn die deze tijden tegemoet willen gaan, menende dat beider geloof hen beter zal staande houden dan dat van de

ene, „Ik spare ulieden.” Ik wil u geen last opleggen. U zondigt niet.

Na met dit onderwerp te hebben aangevangen, gaat de apostel verder met deze liefdevolle vermaning, voor gehuwden zowel als voor ongehuwden van toepassing: „Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende. En die wenen, als niet wenende. En die blijde zijn, als niet blijde zijnde. En die kopen, als niet bezittende. En die deze wereld gebruiken, als niet misbruikende; want de gedaante dezer wereld gaat voorbij.” (vs. 29-31). Hierin ligt:

1ste. Een vermaning: „De tijd is kort” en wederom: „De gedaante dezer wereld gaat voorbij.” De tijd hier beneden doorgebracht is zeer kort; een ogenblik tijds. Nog een weinig tijds, en het zal gedaan zijn; alles hier is aan verandering onderworpen heuvelen zelfs storten neer het liefelijkste gelaat verwelkt de grootste pracht vergaat: „De gedaante dezer wereld gaat voorbij.”

2e. Een lering. Gelovigen moeten zich hier van alle banden losmaken. Zij moeten alles beschouwen in het licht van de eeuwigheid. Hecht aan niets groter waarde, dan u dit als dan doen zult. Bekommer u niet te zeer om de moeiten en genietingen van de dingen dezer wereld; want weldra zult u die voor een eeuwige werkelijkheid moeten verwisselen.

Gevolgtrekking. *De kortheid des tijds moet de gelovigen losmaken van alles wat onder de zon is.*

1. De kortheid des tijds moet worden aangetoond. In twee opzichten.

1. De tijd, welke een gelovige hier op aarde heeft te doorleven, is zeer kort. Het leven is kort. Van de wieg tot aan het graf is maar een korte afstand. „Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of zo wij zeer sterk zijn tachtig jaren, en het uitnemendste van die is moeite en verdriet; want het wordt snellijk afgesneden, en wij vliegen daarheen.” (Psalm 90 : 10). De helft van het menselijk geslacht sterft beneden de twintig jaar. Ook al leefde de mens enige eeuwen, dan nog was zijn leven kort een ogenblik in vergelijking met de eeuwigheid. Methusalem leefde negenhonderd negenezestig jaren en hij stierf. De mens is kortstondig als het gras. „Alle vlees is als gras, en de rijken en die een schoon gelaat vertonen, zijn als een bloem des velds schoner maar gevoeliger. Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des Heeren daarin blaast.” „Want hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt en daarna verdwijnt.” Weet u hoe snel een weverspoel voorbijvliegt? Uw leven vliegt nog sneller: „Mijn dagen zijn lichter dan een weverspoel.” „Mijn dagen zijn lichter geweest dan een looper; zij zijn voorbijgevaren met jachtschepen, gelijk een arend naar het aas toevliegt.”

2. Hoeveel is er alreeds van voorbij. Vele gelovigen brengen hun eerste jaren in de dienst van de zonde door. Velen van mijn gehoor gaven hun beste dagen aan de zonde en aan de wereld. Velen van u kunnen slechts de dagen van ziekte en van moeite aan God geven. U allen kunt het verleden als een droom beschouwen, als een geschiedenis die ten einde is. De tijd, die ik in uw midden doorgebracht heb, schijnt mij als een droom toe.

3. Wat nog overblijft is geteld. Voor u allen die mij hoort, zijn de zondagen geteld

het aantal preken die u noch horen zult. De laatste is reeds bepaald. Uw dagen zijn geteld. Voor velen is dit het laatste jaar dat zij zullen beleven. Velen zullen hun eerstkomend Nieuwjaar in de eeuwigheid zien aanbreken. De worm knaagt reeds aan het lichaam van menigeen onder u, die u in het graf zal slepen. En uw rustplaats is reeds bepaald. Binnen weinig tijds zult u daar ter neer liggen. Ja, broeders, „de tijd is kort.”

4. De duur van 's werelds bestaan is kort. „Het einde aller dingen is nabij.” „De gedaante dezer wereld gaat voorbij.” Een gelovige staat op een wachttoren; aan zijn voeten zijn de tegenwoordige dingen, de eeuwige zijn voor zijn ogen. Nog een kleine tijd, broeders, en de tijd van de genade zal voorbij zijn; preken, bidden, alles zal gedaan zijn. Spoedig zullen wij niet meer te doen hebben met een ongelovige wereld, spoedig zal het aantal van de gelovigen volmaakt zijn, de hemel zal zich voor ons openen en Christus zal komen. Toen Hij heenging zeide Hij: „Ik kom haastelijk.” Dan zullen wij Hem zien: „Die wij niet gezien en nochtans lief hebben.” (1 Petrus 1 : 8). Nog een weinig tijd en wij zullen staan voor de grote witte troon; nog een weinig tijd en de boze zal niet meer zijn, wij zullen hem in het eeuwig verderf zien storten; nog een kleine tijd en de eeuwigheid zal daar zijn. Wij zullen Hem gelijk zijn, wij zullen Hem dag en nacht in Zijn tempel zien, wij zullen een nieuw lied zingen, zonder zonde en tot in alle eeuwigheid. In een klein ogenblik, broeders, zal dit gebeuren. „In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht een ogenblik voor u verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij over u ontfermen.” (Jesaja 54 : 8).

II. De gelovige moet hieruit leren los te worden van hetgeen onder de zon is.

1. Wordt los van het dierbaarste op de wereld. „Opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende.” Het huwelijk is eerlijk onder allen. Mannen zullen hun vrouwen liefhebben gelijk Christus de gemeente liefheeft: „Men zal zijn vrouw liefhebben gelijk zijn eigen lichaam.’ Maar het moet geen afgoderij zijn. Een getrouwd gelovige moet in sommige opzichten zijn, alsof hij ongetrouwd was, alsof hij geen vrouw had. „Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Heere uw God u geeft.” (Exod. 20 : 13). U kunt de ouders, die God u gegeven heeft, niet te veel liefhebben noch hen te vriendelijk behandelen, evenwel wees alsof u ze niet had. U ouders, hebt uw kinderen lief en brengt hen op in de tucht en vermaning des Heeren, maar weet dat de tijd kort is. Zij zijn van de Heere geleend. Verwondert u niet als Hij het Zijne tot zich neemt. Hebt uw leraars lief om huns werks wil, evenwel wees alsof u ze niet had. Steunt geheel op Christus alsof u nooit een leraar gezien of gehoord had. Brainerd haalt een voorbeeld aan van een vrouw, die na haar bekering geheel en al aan Gods wil onderworpen was. Men vroeg haar: „Wat zou u zeggen indien God uw man van u weg nam?” Zij antwoordde: „Hij is Gods eigendom en niet het mijne. Hij mag met hem doen wat Hij goedvindt.” Als zij verlangde te sterven om van zonden bevrijd te zijn, vroeg men haar wat er van haar kind worden zou. Zij antwoordde: „God zal er voor zorgen; het hoort Hem toe, Hij zal er voor zorgen.” Rutherford zegt: „Bouw uw nest op geen boom hier, want u ziet dat God het gehele woud ter dood veroordeeld heeft, en iedere boom, waarop wij zouden willen rusten, is gereed om afgehouden te worden; ten laatste mogen wij wegvliegen naar boven en op de Rots bouwen en in de Rots een schuilplaats zoeken.” Zet uw hart niet op de bloemen dezer aarde, want zij alle

hebben het verderf in zich. Stel de Roos van Saron en de Lelie van de vlakte op meer prijs, want die veranderen niet. Leef meer met Christus dan met de heiligen, opdat, wanneer die van u weggenomen worden, u Hem mag hebben om op te steunen.

2. Wordt los van de droefheid dezer wereld. Zij, die treuren, zouden zijn als niet treurende. Deze wereld is een tranendal. Altijd is er droefheid. Pas is een traan opgedroogd, of er komen weer andere. Pas legt een weduwe haar rouwklederen af, of een andere trekt dezelve aan. Degenen, die in Christus zijn, zouden zijn als niet wenende, want „de tijd is kort.” Weent u over hen, die in de Heere sterven? Het is goed om te wenen. „Jezus weende.” Evenwel weent alsof u niet weent; „want de tijd is kort.” Zij zijn niet verloren, maar ons vooruitgegaan. Wanneer de zon ondergaat, zo is zij niet verloren; zij is weggegaan om in een andere luchtstreek te schijnen. En zo zijn zij weggegaan om in een betere wereld te schijnen. Uit eigenliefde weent u over hen; want zij zijn gelukkig. U zou niet wenen, indien zij op aarde bij een verre vriend waren; waarom weent u nu zij bij de Vriend van zondaren zijn? „Zij zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet vallen, nog enige hitte; want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden, en zal hun een leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen. (Openb. 7 : 16, 17).” „De tijd is kort,” en u zult hierna volgen. Nog weinige dagen en u zult samen met Jezus zijn; u bent Hem heden nader dan gisteren. „De tijd is kort,” en u zult met al de gezaligden ter rechterhand Gods zijn, wij zullen onze stemmen mengen in het nieuwe lied en samen de palmtak dragen. „Weent als niet wenende.”

Weent u over hen die zonder de Heere stierven? O hier is meer oorzaak om te wenen. En nog de tijd is kort wanneer u dit alles zal geopenbaard worden, en u zult geen traan over hen, die verloren zijn, kunnen storten. Nog een kleine tijd, en u zult Jezus in Zijn heerlijkheid zien en zult niets anders wensen dan hetgeen geschied is. Toen Aäron zijn twee zonen verloor, bleef hij de vrede behouden. Weent u over lichamelijke smarten, armoede, ziekte, en de droefheid dezer wereld? Murmureer niet: „De tijd is kort.” Indien u in Christus geloofd hebt, dan zal dit alleen de hel zijn die u te verduren hebt. Denkt u dat de stervende moordenaar over zijn smarten zal geklaagd hebben toen hij nog maar een stap van het paradijs verwijderd was? Zo is het met u. Uw hel is opgeheven, en u hebt alleen twee ondiepe beken door te gaan, namelijk: ziekte en dood. En u hebt de belofte dat Christus meer voor u doen zal dan u tegemoet gaan, Hij zal voet voor voet met u gaan en u in Zijn armen dragen. Wanneer wij in de tegenwoordigheid van Jezus zijn, dan zal al onze droefheid slechts gering zijn; een dag in Zijn tegenwoordigheid zal u al uw droefheid doen vergeten. Daarom schep moed en draag alles met geduld.

3. Wordt los van de genoegens dezer wereld. Het is goed voor een gelovige om de dingen van deze wereld te gebruiken en zich in hen te verheugen. Niemand dan de gelovige heeft meer recht om zich te verheugen en blij te zijn. Hij heeft het recht om de lichamelijke gemakken dezer wereld te gebruiken, om zijn brood te eten „met verheuging en eenvoudigheid des harten, God lovende.” Hij heeft recht op al de genoegens van huis, van magen en vrienden. Het is niet meer dan billijk dat hij deze genoegens zou smaken. Hij heeft recht op al de ware genoegens van het verstand en van

verbeelding, want God heeft hem al deze dingen rijkelijk geschonken om ze te genieten. En toch moet hij „blijde zijn als niet blijde zijnde en deze wereld gebruiken als niet gebruikende” want „de tijd is kort.” Nog een kleine tijd en u zult daarboven aanzitten aan de tafel van uw Vader, en de nieuwe wijn met Christus drinken. U zult daar al uw broeders en zusters in Christus ontmoeten, u zult u in alle eeuwigheid in God verheugen. Zet uw hart dus niet te veel op de dingen dezer aarde. Ik heb opgemerkt dat kinderen, wanneer zij naar een feest gaan, slechts weinig zullen eten om des te meer honger voor de lekkernijen te hebben. Zo geliefden, gaat ook u naar een feest daarboven, stilt uw honger niet met aardse genoegens, wordt los ervan, leert dat zij alle voorbijgaan. Als u door een bloementuin wandelt, denkt u er nooit aan om u tussen de rozen neer te zetten; gaat ook zo de genoegens dezer wereld voorbij. Ruikt de bloemen in het voorbijgaan, maar vertoeft er niet. Jezus roept u tot Zijn gastmaal; daar zult u weiden tussen de leliën op de bergen van de welriekende kruiden. O, het is slecht voor een kind Gods om te veel van een aards gastmaal te houden, wanneer u zo spoedig met Jezus zou kunnen aanzitten. Het staat u niet goed u te veel te bemoeien met kleding en uiterlijke schijn, wanneer u zo spoedig het Hoofd zult zien, dat met doornen gekroond was. Broeders, indien u zo bezig bent met de genoegens dezer aarde, dat het uw liefde voor gebed of voor uw Bijbel wegneemt of dat u zou verschrikken door te horen: „De Bruidegom komt! En u zeggen zou: „Komt Hij reeds?” Dan misbruikt u deze wereld. O, wordt los van de genoegens van deze aarde. „De tijd is kort.”

4. Wordt los van de zorgvuldigheden dezer wereld. Het is goed voor Christenen om ijverig te zijn in hun bezigheden. Ik verwonder mij dikwijls hoe onbekeerde zielen zo bezig kunnen zijn, hoe, terwijl u zo ijverig bent en al uw tijd aan aardse dingen besteedt, de gedachte nooit bij u opkomt, dat niets van dit alles in de eeuwigheid zal zijn. Hoe kan ik zo zorgen voor mijn lichaam, wanneer mijn arme ziel onvoorzien is? Maar zij, die in Christus zijn, mogen wel ijverig zijn.

1ste. Zij hebben een goed geweten, dat de wielen smeert. „Een blij hart zal een medicijn goed maken. (Spr. 17 : 22). Een ruim hart maakt het werk ligt.

2e. Zij scheppen er vermaak in om hun Heere te eren. Zij willen niet dat men zou kunnen zeggen, dat een gelovige een luiaard was; de liefde tot Jezus dringt hen om alles wat liefelijk is te doen. En toch een gelovige zou „kopen als niet bezittende;” want, „de tijd is kort.” O, gelovigen, u kunt geen gierigaards zijn, want u bent slechts rentmeesters. Al wat u hier bezit, behoort aan uw Heere, en de dag is niet ver waarop Hij u zal veranderen, om rekenschap te geven van een andere bezitting in een beter land. U bent slechts dienstknechten. Het zou u niet helpen indien u uw hart op de dingen hier beneden zou willen zetten, want in weinige dagen zal de Meester u oproepen om voor Zijn aangezicht te staan.

Lieve gelovigen, wees bereid om uw weefgetouw ogenblikkelijk voor de gouden harp te verlaten, uw lessenaar voor de troon van Jezus, uw pen voor de palmtak van de overwinning. Wees bereid om de markt hier beneden te verlaten voor de straat van het nieuw Jeruzalem, waar de verlostten zullen wandelen. Indien u in een zinkend schip was, zou ge u niet hechten aan geld, u zou los worden van alles en klaar zijn om te zwemmen. Deze wereld is gelijk aan een zinkend schip, en zij, die zich aan haar bezittingen

vasthouden, zullen met hetzelfde zinken. O, „koopt als niet bezittende;” want „de tijd is kort.”

III. *Wat de onbekeerde moet leren uit de kortheid des tijds.*

1. Leer uw dwaasheid inzien door het verleden te hebben verloren. Hoewel het leven zeer kort is, zo is het nog de tijd van de bekering. Dit is de reden, waarom God hem ons gegeven heeft. God heeft zolang geduld met ons om ons te behouden. God geeft de mensen tijd om het evangelie te horen, om te bidden, om zich te bekeren. Maar onbekeerde zielen hebben al het verleden verspild. Bedenk hoeveel tijd u in luiheid verloren hebt. Hoe menige goede gelegenheid hebt u verloren om te bidden, Gods Woord te horen en te overdenken! hoeveel tijd hebt u nutteloos doorgebracht in uw bed, of in ijdele gesprekken of door buiten uw deur te staan! Indien u zag hoe kort de tijd is en hoe dood en hel u vervolgen, u zou tot Jezus uw toevlucht genomen hebben, maar dit hebt u niet. Bedenk hoeveel tijd u verloren hebt in zonden, in de kroeg, in slecht gezelschap, in dansen of in nachtwaken of in zonden die schandelijk zijn te zeggen. God gaf u tijd om uw ziel te behouden, en u hebt die besteed om haar te verderven. God gaf u tijd om tot Christus uw toevlucht te nemen en u hebt tot de hel uw toevlucht genomen. Bedenk hoeveel tijd u besteedt aan aardse bezigheden, zonder een gedachte voor de eeuwigheid. Bedenk hoe u uw beste tijd verloren hebt. De jeugd is uw beste tijd om behouden te worden. Velen onder u hebben dezelve verloren. De tijd van ontwaken, heilige rustdagen zijn nu reeds over velen van u gegaan. „De oogst is voorbijgegaan, de zomer is ten einde, en nog zijn wij niet verlost.” (Jer. 8 : 20).

2. Bedenk welk een waarde degenen aan tijd hechten, die nu in de hel zijn. Eenmaal, broeders, gaven zij er even weinig om als gij; eenmaal konden zij hun jaren zien voorbijgaan zonder op één acht te slaan, zij konden hun rustdagen doorbrengen. Maar nu zien zij hun dwaasheid in. Wat zouden zij niet geven, broeders, indien zij nog heden zo'n gelegenheid hadden, als u nu hebt? Wat zouden zij niet geven voor nog één jaar van genade, voor nog één week, voor nog één dag? Het is waarschijnlijk dat enigen van uw vrienden of kennissen, die nu in de hel zijn, wensden zouden terug te komen om u te zeggen, hoe kostelijk een ogenblik van genadetijd is!

O broeders, wees wijs. „Waarom staat gij de hele dag ledig?” Voor velen onder u is het reeds de elfde ure, uw onbekeerd hoofd is grijs, uw voeten wankelen. Indien u iemand zag in ketenen gebonden, die ter dood veroordeeld was, en nog maar drie uur te leven had; indien u hem kaart zag spelen of hem dartele liederen hoorde zingen, zou ge u hierover niet ergeren? U zou zeggen dat hij een verhard zondaar is.

O, zijn er geen onder u, die ook zo zijn? U bent reeds veroordeeld, uw dagen zijn geteld, u bent slechts een schrede van de hel verwijderd, en nog houdt ge u zo bezig met de genoegens dezer aarde. Nog een kleine tijd, broeders, en alles zal voorbij zijn. Door al de eeuwen van de nooit eindigende eeuwigheid zult ge u herinneren de weinige dagen, die wij samen doorbrachten. O, de herinnering daaraan zal brandstof voor de vlam en een worm, die niet sterft, voor uw arme ziel zijn!